

Solstein: Det glædede mig meget at høre, at det ærede Medlem, der sidst talte, indrømmede Rigtigheden af min Udtalelse om, at de Misbrug, som ere paaankede og kunne paaankes, i Almindelighed kun ere Undtagelser. Jeg troer ogsaa, at Sandheden af denne Udtalelse bliver indlysende, naar man huffer paa den Offentlighed, der nu gjør sig gjældende i alle vore Forhold, thi det er hartad utænkeligt, at der nu, da Pressen har en saa stor Frihed og en saa stor Magt, skulde kunne gjøre sig større Misbrug gjældende i et betydeligt Omfang paa dette Omraade, uden at Saadant meget snart og meget skarpt blev draget frem og paaanket. Naar vi altsaa ikke høre saadanne Misbrug blive fremdragne, ikke engang her i Rigsdagen, undtagen ganske enkeltvis, som de, der under denne Sags Behandling ere blevne fremdragne, troer jeg virkelig, vi kunne stole paa, at de i Almindelighed kun ere Undtagelser. Jeg maa iøvrigt bemærke, at det ingenlunde har været min Mening at ville undskylde stedfundne Misbrug; jeg skal være meget villig til klart og tydeligt at udtale, at det er Misbrug, som vistnok Ingen kan eller bør billige, og som paa ingen Maade bør finde Sted, hvor der er en forstandig og god Bestyrelse. — Som Fortsættelse af, hvad jeg begyndte at tale om, maa jeg dernæst bemærke, at jeg ikke kan være enig med den ærede Rigsdagsmand, naar han meente, at Fæsterne ere nødsagede til at gaae ind paa hvilke som helst Betingelser. Det kan vel see saaledes ud, og det kan lade sig sige; men naar vi virkelig ville gaae til bunds, forholder Sagen sig dog ganske anderledes. Jeg vil svare paa det ærede Medlems Bemærkning: Nei, Stjerne ere nødsagede til at overdrage Eiendommene til Fæsternes Børn omtrent paa de tidligere Vilkaar, naar de kun ere nogenlunde antagelige. Dette One kan siges omtrent med den samme Ret som det Andet. At Pensespeculanter kunne komme til et andet Resultat, skal jeg ikke benægte, men jeg troer ogsaa, at de ærede Medlemmer paa den anden Side ville erkende og indrømme, at dette vel er Noget, der kan ssee, men i Almindelighed ikke ssee. — Der er siden jeg iformiddags havde Ordet i denne

Sag, faldet en Deel Udtalelser, og der er adskillige Punkter, som jeg maa bede om Tilsladelse til et Dieblif at komme tilbage til; jeg skal gjøre det saa kort som muligt, da Klokken er saamange. Man har talt om en stor Adresse, som i sin Tid blev indgivet fra en overordentlig stor Mængde Godseiere, og som indeholdt en Indsigelse imod en Ewangslov. Jeg maa oprigtigt tilstaae, at jeg, da jeg iformiddags udtalte, at jeg ikke ønskede at røre ved den hele Sags Fortid, fordi der var saa meget Raadent og Braadent ved den, allermindst tænkte paa denne Adresse. Jeg var mig fuldkommen vel bevidst, at jeg i sin Tid havde medunderskrevet den, men jeg skal iøvrigt bemærke ganske i Forbigaaende, at den blev til aldeles uden Medvirkning fra min Side, jeg var den Allersidste, som underskrev den og underskrev den i det allersidste Dieblif. Med Hensyn til denne Adresse maa jeg udtale, at jeg ikke troer, den nu kan eller bør staae som et Beviis for stor Uvillie fra Godseiernes Side til at fremme Selveiendom. Det maa erindres, at foruden de Navne, som ere blevne nævnde, kan der anføres en heel Deel Navne paa Mænd, som ogsaa ere Medlemmer af Rigsdagen; det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) anførte dem ikke alle. Han nævnde saaledes ikke vor høitagede Confeilspræsident, der ogsaa var blandt Understriverne, og som netop nu er bleven nævnet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) (som den, der med Hensyn til Bortsalg af Fæstegods har givet et lysende Exempel til Efterfølgelse. Vi maae endvidere huffe paa, at den omtalte Adresse blev til paa en Tid, da Godseierne sølte sig staaende meget isolerede og holdningsløse i Landet. Der var waft en stor Mistillid imod dem fra den ene Side, og der blev i Pressen fremsat meget haarde og skarpe Angreb paa dem. De vare ifølge Forholdene, saaledes som de havde formet sig, blevne et Slags Syndebuf, som man gjerne red paa ved alle mulige Leiligheder; men da de samtidigt med, at Ewangsloven blev droftet og diskuteret, i stor Mængde havde gjort og gjorde Fæsterne overordentlig gunstige Tilbud om at kjøbe deres Fæstegaarde, troer jeg ikke, at den